

מ"ת 4514/01/21 - מדינת ישראל נגד דוד אזולאי

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 4514-01-21 מדינת ישראל נ' אזולאי (עציר)

בפני	כבוד השופט אבישי כהן
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	דוד אזולאי
משיב	באמצעות עו"ד רועי אטיאס ועו"ד חן בן חיים

החלטה

1. בפניי בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים בעניינו. בד בבד עם הבקשה הוגש נגד המשיב כתב אישום המיוחס למשיב עבירות של תקיפה וחבלה ממשית בצוותא, היזק לרכוש במזיד והסגת גבול פלילית.

2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום, בתאריך 23/12/20, הגיע המשיב ביחד עם אחר שזהותו אינה ידועה, כשפניהם רעולות במסכות או ב"חם צוואר" והסיגו גבול אל בית העסק של המתלון, חנות לממכר מזון בשם "טופ טאטלי כנאפה" (להלן: "עסק") באשקלון, המתלון באותה הזמן שהה בעסק מאחורי דלפק השירות.

מיד ובסמוך למתואר התקרר המשיב למתלון והטיח בפניו שסימן בפייסבוק "לייק" באומרו: "למה אתה עושה לייק לדברים שאתה לא צריך לעשות" משביקש המתלון להבין במה מדובר, הורה המשיב לאחר להביא מכשיר טלפון נייד מהרכב, האחר עשה כן, והמשיב הציג בפני המתלון את הפרסום המדובר ושאל בשנית "למה אתה עושה על זה לייק".

מיד ובסמוך לכך, תקף המשיב את המתלון בכך שסטר על לחיו השמאלית באמצעות כף ידו הימנית, ובהמשך נטל כיסא והיכה באמצעותו במתלון פעם אחר פעם בעוד המתלון מנסה למצוא מחסה מאחורי דלפק השירות, בעוד המשיב ממשיך בתקיפתו אווז בכיסא בידו ורודף אחר המתלון וממשיך להכות את המתלון באמצעות הכיסא פעם אחר פעם.

בהמשך לכך ומשדרכו של המתלון נחסמה בקצהו הפנימי של דלפק השירות, המשיך המשיב לתקוף את המתלון בכך שהכה בפניו ובפלג גופו העליון של המתלון באמצעות אגרופיו. במקביל לאמור אחז האחר בכוסות זכוכית שנמצאו על מכונית הקפה והחל זורק אותן על פניו של המתלון ופגע בצווארו ובפניו. בהמשך יצא המשיב מפנים הדוכן נטל מאפרת זכוכית משולחן סמוך והטיחה בעוצמה במתלון שנמצא מרחק קצר ממנו

תוך שהוא פוגע בגבו.

בהמשך לאמור יצא הנאשם מאחורי הדלפק, נטל כיסא נוסף והחל לתקוף המתלונן בשנית באמצעות הכיסא, תוך שהוא משתהה בזריקת הכיסא על מנת לכוונו לעבר המתלונן, המשיב זרק את הכיסא ופגע בפלג גופו העליון של המתלונן, בהמשך נטל 3 כוסות זכוכית מעל מכונת הקפה והטיח אחת אחר השנייה בפניו של המתלונן.

כתוצאה מהמעשים האמורים לעיל, נחבל המתלונן ונזקק לטיפול רפואי.

טענות הצדדים:

3. לטענת ב"כ המבקשת, קיים סרטון המתעד את האירוע, בו נראים שניים, המגיעים לעסק, אחד רעול פנים ולא ניתן לזהותו ואילו המשיב זוהה, הכובע שחבש נפל וראשו היה חשוף. שלושה שוטרים בדו"חות הפעולה שלהם מפרטים ומסבירים לגבי ההיכרות שלהם עם המשיב ויכולתם לזהותו מהסרטון. לטענתה, גם מצפייה בסרטון ובהשוואה לתמונות המשיב, ניתן לזהות את המשיב בוודאי לגבי מי שמכיר אותו.

עוד הפנתה ב"כ המבקשת לחקירת המתלונן, בחר לשתוק כאשר נשאל לגבי היכרותו את המתלונן וכן כאשר הוצגו בפניו הסרטונים, אולם לשאלות שאינן קשורות במישרין לאירוע מסר תשובות, מה שמחזק את הראיות נגדו וכי ישנה משמעות לשתיקה שלו.

המתלונן חושש מאוד, ניתן לראות זאת מחקירותיו ומתמלול החקירה, כאשר שמו של המשיב עולה בחקירה, מסר המתלונן לשוטרים כי הם יודעים מי זה ולמעשה מבינים את השיח ואת כוונתו.

ב"כ המבקשת ציינה כי מדובר בעבירות חמורות שבוצעו בצוותא, המניע לנקיטת האלימות אינו ברור מספיק, בנוסף הפנתה לעברו הפלילי של המשיב ועתרה לעצרו עד תום ההליכים.

4. לטענת ב"כ המשיב קיימת מחדלים ופגמים בתיק לעניין זיהוי המשיב. לא ניתן לזהות את המשיב באמצעות הסרטון שכן פניו מכוסות וחובש כובע לראשו, אין להסתמך על דו"חות הפעולה והמזכרים של השוטרים לצורך זיהוי המשיב. הודגש, כי המתלונן לא מסר פרטים על זהותו של המשיב כתוקף, אין כל ראיה פורנזית הקושרת את המשיב, נלקחו ט.א. מהעסק ולא נמצא ט.א. של המשיב במקום. ב"כ המשיב הפנו לפסיקה בנוגע לסוגיית הזיהוי.

דין והכרעה

5. לאחר שעיינתי בתיק החקירה ושמעתי טענות ב"כ הצדדים אני סבור כי קמה תשתית ראייתית לכאורית בנוגע לעבירות המיוחסות למשיב.

6. כלל ידוע הוא כי בשלב המעצר עד תום ההליכים על בית המשפט לבחון הפוטנציאלי הראייתי של חומר הראיות ואין ביהמ"ש קובע ממצאים מזכים או מרשיעים (ראה בש"פ 8087/95 **זאדה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ (2) 133 (1996); בש"פ 10512/05 **פינר נ' מדינת ישראל** (24.11.05); בש"פ 826/08 **קשאש נ' מדינת ישראל** (14.2.08)).

7. כתב האישום מבוסס רובו ככולו על סרטון המתעד את האירוע ועל זיהוי המשיב על ידי השוטרים, כל זאת בשילוב שתיקתו של המשיב בנוגע לעבירות המיוחסות לו.

8 עיקר טענות ההגנה מתמקדות בשאלת זיהוי המשיב.

9. כפי העולה מחומר הראיות, קיים סרטון המתעד את אירוע התקיפה בעסק, בו נטען כי נצפה המשיב תוקף את המתלונן. המשיב זוהה כאמור על ידי השוטרים, ראה דו"ח השוטר משה דהן מיום 23.12.20 אשר מציין כי זיהה את המשיב ברמת וודאות גבוהה, מציין כי מכיר את המשיב היטב מעבודתו במשטרה לאור מספר מפגשים איתו, ציין כי הקרחת שלו והאף מסגרים אותו וכן מבנה גופו; מזכר השוטר אלירן שטרית מיום 27.12.20 מזהה את המשיב לפי הראש והעיניים; מזכר השוטר אלירן כהן מיום 23.12.20 זיהה המשיב לפי חלק העליון של הפנים, הקרחת, האף, מבנה הגוף והגובה הבולט שלו;

10. המתלונן בהודעותיו מספר על שאירע, מכחיש כי מכיר את האנשים שתקפו אותו, אינו אומר את שמו של המשיב באופן מפורש, אולם עולה כי רומז לחוקרים אודות זהות התוקף. ראה הודעתו מיום 23.12.20 שעה 23:24, כאשר מוצג בפניו סרטון האירוע משיב לחוקר "אתה יודע מי זה אתה שוטר תעשה את העבודה שלך" (שורה 11) וכן מזכר השוטר משה דהן מיום 23.12.20 וכן מזכרי השוטרים עוזי קטני ומשה דהן מיום 27.12.20 מצינים כי המתלונן אישר בהנהון ראש שהמשיב הוא התוקף.

11. מפנה לתמלול חקירה של המתלונן עם החוקר עוזי (מס' מ.ט. 50, מס' תעתיק 82/20), המתלונן מסרב למסור את שמו של התוקף, אולם ניכר כי יודע במי מדובר. ראה שורות 206-207 "עוזי: יודע מי האנשים, לא מכיר אותם אישית, ואסם: אפשר להגיד... בוא נגיד ב... מבט ראשוני כזה, לא... אין בינינו תקל". ראה שורות 296,298 : "ואסם: אז תשאל את משה, משה קובע.. ואסם: כולם, כולם זיהו אחי אני לא יודע מה".

עיון בתמונות המשיב שצורפו לתיק החקירה, ולאחר צפייה בסרטון מצלמות האבטחה, מלמד, כי ישנם קווי דמיון רבים בין תמונות המשיב לבין המשיב הנראה בסרטון, עד כדי זיהוי.

12. ההגנה הפנתה לבש"פ 5294/11 שללשוילי נ' מדינת ישראל (24.07.11), שם קבע ביהמ"ש העליון, כי באותו מקרה, לא ניתן היה לייחס משקל לכאורי רב לזיהוי של החשוד על ידי השוטרים, מקום שלא ניתן לצרף לזיהוי את התרשמותו העצמאית של ביהמ"ש כתמיכה, לפחות חלקית, לאותה התרשמות.

עניין שללשוילי שונה מהמקרה שבפני, שכן, פורט שם כי מצלמות האבטחה היו מרוחקות מהמקום בו נצפה החשוד הולך, והחשוד זוהה על פי הליכתו, מבנה גופו ולבושו, כאשר נקבע, כי לפי מאפיינים אלה מלאכת הזיהוי אינה פשוטה, וביהמ"ש אף התרשם באותו מקרה מקריאת דוח"ות הצפייה של השוטרים, כי אף הם לא היו מסוגלים לבצע זיהוי מוחלט.

בדומה לכך, גם בש"פ 4584/11 אמג'ד ג'בארין נ' מדינת ישראל (5.7.11) מפרט כי הזיהוי נעשה על פי מבנה גוף ולא זוהה על פי חזות פניו.

בעניינו, המצב שונה לחלוטין, שכן מצלמות האבטחה תיעדו את המשיב באופן ברור ומקורב, הזיהוי מבוצע על פי חזות פניו של המשיב. אמת, כי פניו היו מכוסים אולם בשלב כלשהוא נראה המשיב ללא כובע לראשו כאשר החם צוואר מכסה את חלקו התחתון של פניו וכמעט מחצית מפניו וראשו גלויים, לטעמי, מי שמכיר את המשיב בוודאי שיכול לזהותו, כפי שהדבר אפשרי גם על ידי מי שאיננו מכיר את המשיב תקופה ארוכה ולכן ניתן לקבוע, לפחות בשלב זה של הדיון, כי ישנן ראיות לכאורה ברמה גבוהה ומספיקה.

13. יתרה מכך, שתיקתו של המשיב בחקירותיו מחזקת את ראיות התביעה.

המשיב לא סיפק הסבר כלשהו לגבי הזיהוי בסרטון וכן לא מסר כל גרסה בנוגע למקום המצאו בעת האירוע. כיודע, שתיקתו של נאשם, מקום בו היה מתבקש הסבר מצידו, מחזקת את עמדת התביעה גם לצורך שלב המעצר. נכון הדבר גם למישור הראייתי, עת ביהמ"ש בוחן את שאלת קיומן של ראיות לכאורה, הדברים נכונים גם במישור עילת המעצר, כאשר השתיקה יכולה לחזק עילה של מסוכנות (ראה בש"פ 1748/11 יחזקאלי נ' מדינת ישראל (10.03.11); בש"פ 1648/11 אביטן נ' מדינת ישראל (07.03.11)).

14. עילת המעצר - העבירות המיוחסות למשיב מקימות עילת מעצר, המבוססות על מסוכנותו של המשיב. נסיבות האירוע המפורט בכתב האישום הכוללות, הגעה בצוותא חדא מתוך מטרה לנקוט באלימות כלפי המתלונן, השימוש באלימות בתוך עסקו של המתלונן, גרימת חבלות למתלונן כאשר נראה כי הטריגר לאירוע הינו שולי ואף המתלונן לא מבין מה היתה הסיבה לשימוש באלימות כלפיו.

בנוסף נלמדת מסוכנותו של המשיב מעברו הפלילי, וכן מכך שביום 02.08.20 ניתנה הכרעת דין בעניינו של המשיב, בשני כתבי אישום שונים בעבירות של איומים כלפי שוטרים ובטרם נגזר דינו, ביצע לכאורה את העבירות נושא כתב אישום זה.

ניתנה היום, א' שבט תשפ"א, 14 ינואר 2021, בהעדר
הצדדים.